

The Holy See

WIELKANOCNE ORĘDZIE «URBI ET ORBI» PAPIEŻA FRANCISZKA

4 kwietnia 2021

[Multimedia]

Drodzy bracia i siostry, dobrych świąt wielkanocnych! Dobrych, świętych i pogodnych świąt wielkanocnych!

Dziś rozbrzmiewa na całym świecie proklamacja Kościoła: „*Jezus, ukrzyżowany, zmartwychwstał, jak zapowiedział. Alleluja*”.

Wielkanocna proklamacja nie ukazuje iluzji, nie ujawnia formuły magicznej, nie wskazuje drogi ucieczki w obliczu trudnej sytuacji, jaką przeżywamy. Pandemia jest nadal w pełnym rozkwicie; bardzo uciążliwy jest kryzys społeczny i gospodarczy, zwłaszcza dla najuboższych; mimo to – i jest to skandaliczne – nie ustają konflikty zbrojne, i rozbudowywane są arsenały wojskowe. I to jest dzisiejszym skandalem.

Wobec tej złożonej rzeczywistości, a raczej pośród niej, proklamacja wielkanocna zawiera w niewielu słowach wydarzenie, które daje niezawodną nadzieję: „*Jezus, ukrzyżowany, zmartwychwstał*”. Nie mówi nam o aniołach, czy zjawach, ale o człowieku, człowieku z krwi i kości, z twarzą i imieniem: Jezus. Ewangelia zaświadcza, że ten Jezus, ukrzyżowany pod Poncjuszem Piłatem za to, iż powiedział, że jest Chrystusem, Synem Bożym, zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismami i jak sam zapowiedział swoim uczniom.

To właśnie Ukrzyżowany, nie kto inny, zmartwychwstał. Bóg Ojciec wskrzesił swego Syna Jezusa, ponieważ wypełnił On do końca Jego wolę zbawienia: wziął na siebie nasze słabości, nasze ułomności, wręcz naszą śmierć; znosił nasze cierpienia, dźwigał ciężar naszych nieprawości. Dlatego też Bóg Ojciec wywyższył Go i teraz Jezus Chrystus żyje na wieki, i On jest Panem.

Świadkowie relacjonują ważny szczegół: zmartwychwstały Jezus nosi na dłoniach, stopach i boku odcisnięte rany. Te rany są wieczną pieczęcią Jego miłości do nas. Każdy, kto doznaje ciężkich doświadczeń, na ciele i na duchu, może znaleźć w tych ranach schronienie, otrzymać przez nie łaskę nadziei, która nie zawodzi.

Zmartwychwstały Chrystus jest nadzieją dla tych, którzy nadal cierpią z powodu pandemii, dla chorych i dla tych, którzy stracili bliskich. Niech Pan da im pocieszenie i wspiera trud lekarzy, pielęgniarzy i pielęgniarek. Wszyscy, zwłaszcza najslabsi, potrzebują pomocy i mają prawo, by mieć dostęp do niezbędnej opieki. Jest to jeszcze bardziej widoczne w chwili, gdy wszyscy jesteśmy wezwani do walki z pandemią, a podstawowym narzędziem w tej walce są szczepionki. W duchu „internacjonalizmu szczepionek” wzywam zatem całą wspólnotę międzynarodową do wspólnego zaangażowania, by przezwyciężyć opóźnienia w ich dystrybucji oraz ułatwić dzielenie się nimi, zwłaszcza z krajami najuboższymi.

Zmartwychwstały Ukrzyżowany jest pocieszeniem dla tych, którzy stracili pracę lub przeżywają poważne trudności ekonomiczne i są pozbawieni odpowiedniej opieki społecznej. Niech Pan zainspiruje działania władz publicznych, aby wszyscy, a zwłaszcza rodziny najbardziej potrzebujące, otrzymały pomoc niezbędną do zapewnienia odpowiednich warunków życia. Pandemia niestety dramatycznie zwiększyła liczbę ubogich i desperację tysięcy ludzi.

"Trzeba, aby ubodzy wszelkiego rodzaju odnaleźli nadzieję" - powiedział św. Jan Paweł II podczas swojej podróży na Haiti. I to właśnie do drogiego narodu haitańskiego kieruję w tym dniu moje myśli i słowa zachęty, aby nie był przytłoczony trudnościami, ale z ufnością i nadzieją patrzył w przyszłość. I powiedziałbym, że maja myśl specjalnie biegnie do was, drogie siostry i bracia Haitańczycy: jestem blisko was, jestem z wami i chciałbym, aby wasze problemy rozwinęły się definitywnie. Modłę się o to, drodzy bracia i siostry Haitańczycy.

Jezus Zmartwychwstały jest również nadzieją dla wielu ludzi młodych, którzy zostali zmuszeni do spędzenia długich okresów bez możliwości uczęszczania do szkoły lub na uniwersytet i dzielenia czasu z przyjaciółmi. Wszyscy potrzebujemy przeżywania prawdziwych relacji międzyludzkich, a nie tylko wirtualnych, zwłaszcza w wieku, w którym kształtuje się charakter i osobowość. Słyszeliśmy o tym w ubiegły piątek podczas *Drogi Krzyżowej* dzieci. Jestem blisko ludzi młodych na całym świecie, a w tej chwili szczególnie tych w Mijanmie, dążących do demokracji, pokojowo wyrażając swój głos, będąc świadomymi, że nienawiść można rozproszyc jedynie miłością.

Niech światło Zmartwychwstałego Pana będzie źródłem odrodzenia dla migrantów uciekających przed wojną i nędzą. W ich obliczu rozpoznajemy oszpecone i cierpiące oblicze Pana, który wchodzi na Kalwarię. Niech nie zabraknie im konkretnych znaków solidarności i ludzkiego braterstwa, zadatków zwycięstwa życia nad śmiercią, które świętujemy w tym dniu. Dziękuję krajom, które hojnie przyjmują cierpiących, szukających schronienia, zwłaszcza Libanowi i Jordanii, które goszczą bardzo wielu uchodźców uciekających przed konfliktem syryjskim.

Niech naród libański, przeżywający okres trudności i niepewności, doświadczy pociechy Zmartwychwstałego Pana i niech będzie wspierany przez wspólnotę międzynarodową w swoim powołaniu do bycia ziemią spotkania, współistnienia i pluralizmu.

Niech Chrystus, który jest naszym pokojem, położy wreszcie kres szczękowi broni w umiłowanej i udręczonej Syrii, gdzie miliony osób żyją wręcz w nieludzkich warunkach, a także w Jemenie, gdzie wydarzeniom towarzyszy głuche i skandaliczne milczenie, oraz w Libii, gdzie wreszcie widać drogę wyjścia z dekady sporów i krwawych starć. Niech wszystkie zaangażowane strony podejmą skuteczne starania, aby zakończyć konflikty i pozwolić narodom wyczerpanym wojną żyć w pokoju oraz rozpocząć odbudowę swoich krajów.

Zmartwychwstanie w sposób naturalny prowadzi nas do Jerozolimy. Błagamy Pana, aby obdarzył ją pokojem i bezpieczeństwem (por. *Ps 122*), aby odpowiedziała na powołanie do bycia miejscem spotkania, gdzie wszyscy mogliby się czuć braćmi, gdzie Izraelczycy i Palestyńczycy odnaleźliby siłę dialogu, aby osiągnąć stabilne rozwiązanie, które pozwoli dwóm państwom żyć obok siebie w pokoju i dobrobycie.

W tym świątecznym dniu moje myśli powracają też do Iraku, który mogłem odwiedzić w minionym miesiącu i modłę się, aby nadal podążał drogą pokoju, na którą wszedł, aby spełniło się marzenie Boga o ludzkiej rodzinie, gościnnej i otwartej wobec wszystkich swoich dzieci^[1].

Niech moc Zmartwychwstałego Pana wspiera ludy Afryki, których przyszłość jest zagrożona przez przemoc wewnętrzną i międzynarodowy terroryzm, zwłaszcza w regionie Sahelu i Nigerii, a także w regionie Tigrz i Cabo Delgado. Niech nadal trwają wysiłki na rzecz znalezienia pokojowych rozwiązań konfliktów, z poszanowaniem praw człowieka i świętości życia, poprzez braterski i konstruktywny dialog w duchu pojednania i czynnej solidarności.

Na świecie wciąż jest zbyt wiele wojen i nazbyt wiele przemocy! Niech Pan, który jest naszym pokojem, pomoże nam *przezwyciężyć mentalność wojny*. Niech sprawi, by jeńcy w konfliktach, zwłaszcza na wschodzie Ukrainy i w Górskim Karabachu, mogli bezpiecznie powrócić do swoich rodzin, niech też zainspiruje światowych przywódców do zahamowania wyścigu zbrojeń. Dziś, 4 kwietnia, obchodzony jest Światowy Dzień Walki z Minami Przeciwpiechotnymi, podstępными i strasznymi urządzeniami, które co roku zabijają lub okaleczają wielu niewinnych ludzi i nie pozwalają ludzkości „iść razem ścieżkami życia, nie lękając się groźby zniszczenia i śmierci”^[2]. O ileż lepszy byłby świat bez tych narzędzi śmierci!

Drodzy bracia i siostry, także w tym roku, w różnych miejscach, wielu chrześcijan obchodziło Wielkanoc z poważnymi ograniczeniami, a czasem nawet bez możliwości uczestniczenia w celebracjach liturgicznych. Módlmy się, aby te ograniczenia, podobnie jak wszystkie ograniczenia wolności kultu i religii na świecie, zostały usunięte, i aby każdy mógł swobodnie modlić się i uwielbiać Boga.

Pośród wielu trudności, które przeżywamy, nie zapominajmy nigdy, że jesteśmy uzdrowieni ranami Chrystusa (por. *1 P 2*, 24). W świetle Zmartwychwstałego nasze cierpienia się przemieniają. Tam, gdzie była śmierć, jest obecnie życie; gdzie był smutek, jest obecnie pocieszenie. Przyjmując krzyż, Jezus nadał sens naszym cierpieniom, a teraz modlimy się, aby dobroczynne skutki tego uzdrowienia rozprzestrzeniły się na cały świat. Dobrych, świętych i pogodnych świąt wielkanocnych!

[1] Por. *Spotkanie międzyreligijne w Ur*, 6 marca 2021

[2] ŚW. JAN PAWEŁ II, *Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”*. 28 lutego 1999.
